Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 20. septembra 2019*

„Verejná služba – Úradníci – Disciplinárne konanie – Psychické obťažovanie – Disciplinárna sankcia – Preradenie do platovej triedy nižšej o jednu triedu a odobratie všetkých bodov na účely povýšenia – Zamietnutie žiadosti žalobkyne o pomoc – Podrobné postupy administratívneho vyšetrovania – Požiadavka nestrannosti – Právo byť vypočutý – Procesná vada – Dôsledky procesnej vady“

Vo veci T-47/18,

UZ, úradníčka Európskeho parlamentu, v zastúpení: J.-N. Louis, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: pôvodne V. Montebello-Demogeot a Í. Ní Riagáin Düro, neskôr V. Montebello-Demogeot a I. Lázaro Betancor, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 270 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia Parlamentu z 27. februára 2017, ktorým bola žalobkyni uložená disciplinárna sankcia spočívajúca v preradení z platovej triedy AD 13, stupeň 3, do platovej triedy AD 12, stupeň 3, s tým, že sa jej odoberajú všetky zásluhové body dosiahnuté na platovom stupni AD 13, a jednak rozhodnutia o zamietnutí jej žiadosti o pomoc,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia I. Labucka a I. Ulloa Rubio (spravodajca),

tajomník: M. Marescaux, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. apríla 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, UZ, zastávala pracovné miesto vedúcej oddelenia v Európskom parlamente od 1. januára 2009. Naposledy bola zaradená do platovej triedy AD 13, stupeň 3.

2 Dňa 24. januára 2014 štrnásť z pätnástich členov jej oddelenia (ďalej len „sťažovatelia“) zaslali generálnemu tajomníkovi Parlamentu žiadosť o pomoc na základe článku 24 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“), ktorej dôvodom bolo psychické obťažovanie zo strany žalobkyne.

3 V nadväznosti na túto žiadosť generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva pre personál (ďalej len „GR PERS“) listom zo 17. februára 2014 sťažovateľom oznámil, že boli prijaté predbežné opatrenia. Išlo najmä o zverenie riadenia zamestnancov na dotknutom oddelení inej osobe a začatie administratívneho vyšetrovania.

4 Listom z 19. marca 2014 informoval generálny tajomník Parlamentu žalobkyňu o začatí administratívneho vyšetrovania.

5 Dňa 20. novembra 2014 bola žalobkyňa vypočutá generálnym riaditeľom GR PERS.

6 Dvaja vyšetrovatelia, pričom prvý z nich bol nahradený druhým z dôvodu odchodu do dôchodku, vyhotovili dve správy, a to z 3. marca a zo 17. novembra 2015. Žalobkyňa bola v nadväznosti na tieto správy vypočutá 17. júna a 2. decembra 2015 generálnym riaditeľom GR PERS.

7 Listom zo 6. januára 2016 bola žalobkyňa informovaná generálnym tajomníkom Parlamentu o predložení veci disciplinárnej komisii pre porušenie služobných povinností.

8 Žalobkyňa bola disciplinárnou komisiou vypočutá 17. februára, 9. marca, 8. apríla a 26. mája 2016.

9 Dňa 25. februára 2016 zaslala žalobkyňa list generálnemu riaditeľovi GR PERS, ktorý odpovedal listom z 1. marca 2016.

10 Dňa 25. júla 2016 prijala disciplinárna komisia jednomyseľne svoje stanovisko, ktorého závery znejú takto:

> „28. So zreteľom na vyššie uvedené navrhuje disciplinárna komisia [menovaciemu orgánu] sankcionovať všetky prehrešky, ktorých sa dopustila [UZ], súhrnnou sankciou spočívajúcou v preradení do platovej triedy nižšej o jednu triedu v rovnakej funkčnej skupine.
>
> 29. Vzhľadom na vážne nedostatky [UZ] v oblasti riadenia zamestnancov a so zreteľom na povinnosť starostlivosti inštitúcie voči [UZ] a ďalším osobám, ktorých by sa jej konanie mohlo dotknúť, sa disciplinárna komisia domnieva, že [menovací orgán] by v rozsahu možností, ktoré mu ponúka služobný poriadok, mal seriózne zvážiť preloženie tejto osoby na inú typovo rovnakú pracovnú pozíciu v rámci generálneho sekretariátu, v každom prípade, tak ako navrhuje samotná táto osoba, na inom [generálnom riaditeľstve]…“

11 Listom zo 7. septembra 2016 zaslala disciplinárna komisia žalobkyni svoje stanovisko.

12 Rozhodnutím z 20. septembra 2016 oprávnil generálny tajomník Parlamentu generálneho riaditeľa GR PERS na to, aby ho zastupoval pri vypočutí žalobkyne, upravenom v článku 22 prílohy IX služobného poriadku, a poveril ho, aby mu predložil prípadné pripomienky žalobkyne vo vzťahu k stanovisku vyhlásenému disciplinárnou komisiou a zaslanému 7. septembra 2016.

13 E-mailom zo 4. októbra 2016 vyzval generálny riaditeľ GR PERS žalobkyňu, aby sa 20. októbra 2016 dostavila na vypočutie v súlade s článkom 22 ods. 1 služobného poriadku, aby mohla vyjadriť svoje pripomienky k stanovisku disciplinárnej komisie.

14 Žalobkyňa potvrdila prijatie tejto výzvy 6. októbra 2016 a listom z 11. novembra 2016 zaslala svoje pripomienky generálnemu riaditeľovi GR PERS.

15 Dňa 14. novembra 2016 bola žalobkyňa vypočutá generálnym riaditeľom GR PERS. V priebehu tohto vypočutia žalobkyňa odovzdala krátke vyjadrenie a požiadala o pomoc Parlamentu z dôvodu vyhrážok, ku ktorým vo vzťahu k nej údajne došlo zo strany členov jej oddelenia.

16 Listom z 30. novembra 2016 generálny riaditeľ GR PERS navrhol dočasné preloženie žalobkyne na iné oddelenie.

17 E-mailom z 9. januára 2017 žalobkyňa s týmto preložením súhlasila.

18 Rozhodnutím z 27. februára 2017 prijal generálny tajomník Parlamentu rozhodnutie o tom, že sa žalobkyni ukladá disciplinárna sankcia spočívajúca v preradení do nižšej platovej triedy, a to v rovnakej funkčnej skupine, z platovej triedy AD 13, stupeň 3, do platovej triedy AD 12, stupeň 3, spolu s odobratím všetkých zásluhových bodov dosiahnutých v starej platovej triede AD 13 (ďalej len „rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov“).

19 Listom z 2. marca 2017 informoval generálny tajomník Parlamentu žalobkyňu o rozhodnutí o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov a navrhol jej preradenie na pracovné miesto administrátora na inom oddelení.

20 Listom z 3. apríla 2017 zaslala žalobkyňa generálnemu tajomníkovi Parlamentu pripomienky týkajúce sa návrhu na jej preradenie na iné oddelenie.

21 Listom z 9. mája 2017 potvrdil generálny tajomník Parlamentu prijatie pripomienok žalobkyne a oznámil jej rozhodnutie o preradení na iné oddelenie na pracovné miesto „administratívneho riaditeľa“.

22 Listom zo 6. júna 2017 sa žalobkyňa obrátila na menovací orgán (ďalej len „MO“) Parlamentu so sťažnosťou proti rozhodnutiu o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov.

23 Listom zo 14. júna 2017 sa žalobkyňa obrátila na generálny sekretariát Parlamentu so sťažnosťou proti implicitnému zamietnutiu jej žiadosti o pomoc.

24 Listom z 20. júla 2017 generálny riaditeľ GR PERS zamietol žiadosť žalobkyne o pomoc.

25 Listom zo 6. októbra 2017 predseda Parlamentu zamietol sťažnosti žalobkyne, vyjadrené v jej listoch zo 6. a 14. júna 2017.

26 Listom zo 17. novembra 2017 sa žalobkyňa generálneho tajomníka Parlamentu spýtala, či administratíva identifikovala voľné pracovné miesto zodpovedajúce jej vzdelaniu, profesijným skúsenostiam, schopnostiam a jej prianiu.

27 Listom z 18. januára 2018 generálny tajomník Parlamentu odpovedal, že preradenie žalobkyne na pracovné miesto „administratívneho riaditeľa“ na inom oddelení sa má považovať za trvalé.

Konanie a návrhy účastníkov konania

28 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. januára 2018 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň, ktorý bol doplnený listom z 5. februára 2018, podala žalobkyňa návrh založený na článku 66 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, cieľom ktorého bolo dosiahnuť anonymitu a ktorému Všeobecný súd rozhodnutím zo 4. apríla 2018 vyhovel. Dňa 23. apríla 2018 podal Parlament svoje vyjadrenie k žalobe.

29 Dňa 6. augusta 2018 podala žalobkyňa repliku a 4. októbra 2018 podal Parlament dupliku.

30 Odôvodneným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. októbra 2018 požiadala žalobkyňa o to, aby bola vypočutá na pojednávaní na základe článku 106 rokovacieho poriadku.

31 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, upravených v článku 91 rokovacieho poriadku, vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na určité otázky, a požiadal Parlament o predloženie viacerých dokumentov.

32 Dňa 18. marca 2019 žalobkyňa a Parlament odpovedali na otázky a Parlament poskytol požadované dokumenty.

33 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im položil Všeobecný súd, boli vypočuté počas pojednávania z 9. apríla 2019.

34 V rámci nového opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, prijatého na pojednávaní, Všeobecný súd vyzval Parlament, aby písomne odpovedal na ďalšie otázky a poskytol ďalšie dokumenty. Parlament na tieto otázky odpovedal a tieto dokumenty poskytol 16. apríla 2019 a žalobkyňa predložila svoje pripomienky 6. mája 2019.

35 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov,

– zrušil rozhodnutie o zamietnutí jej žiadosti o pomoc,

– uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

36 Parlament navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O rozhodnutí o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov

37 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby smerujúcej proti rozhodnutiu o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov v podstate uvádza dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na vadách administratívneho vyšetrovania, druhý žalobný dôvod je založený na nezrovnalostiach pri práci disciplinárnej komisie a na neexistencii vypočutia zo strany príslušného orgánu.

O vadách administratívneho vyšetrovania

38 Treba pripomenúť, že právo Európskej únie vyžaduje, aby sa administratívne konania viedli tak, aby boli dodržané záruky, ktoré poskytuje zásada riadnej správy vecí verejných, zakotvená v článku 41 Charty základných práv Európskej únie. Medzi tieto záruky patrí povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávaného prípadu. Právo každej osoby na to, aby sa jej záležitosti vybavovali nestranne, zahŕňa jednak subjektívnu nestrannosť v tom zmysle, že žiadny z členov dotknutej inštitúcie, ktorá rozhoduje o veci, nesmie prejavovať osobnú zaujatosť, a jednak objektívnu nestrannosť v tom zmysle, že inštitúcia musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností v tomto ohľade (pozri rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovanú judikatúru).

39 Práve z hľadiska týchto úvah treba preskúmať tvrdenia žalobkyne, ktoré sú v podstate založené po prvé na skutočnosti, že nebola vypočutá príslušným orgánom, po druhé na prítomnosti viacerých vyšetrovateľov v priebehu administratívneho konania, po tretie na neexistencii nestrannosti vyšetrovateľov, po štvrté na skutočnosti, že sa nezohľadnilo správanie sťažovateľov, a po piate na skutočnosti, že sa nezohľadnili svedectvá v jej prospech.

40 Čo sa týka prvého tvrdenia, podľa ktorého žalobkyňa nebola vypočutá príslušným MO, treba uviesť, že na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že na tomto tvrdení nezotrváva, o čom bol v zápisnici z pojednávania urobený zápis.

41 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie založené na prítomnosti viacerých vyšetrovateľov v priebehu administratívneho vyšetrovania, z vysvetlení poskytnutých Parlamentom vyplýva, že toto administratívne vyšetrovanie sa skladalo z dvoch častí. Dvaja vyšetrovatelia boli vymenovaní v rámci „disciplinárnej“ časti, ktorá bola zameraná na rozličné porušenia služobných povinností zo strany žalobkyne, s výnimkou obťažovania, a tretí vyšetrovateľ bol vymenovaný v rámci časti „obťažovanie“.

42 Treba pripomenúť, že účelom vypočutia uskutočneného v štádiu administratívneho vyšetrovania na návrh MO je umožniť MO preskúmať, či je potrebné sa obrátiť na disciplinárnu komisiu na základe článku 12 prílohy IX služobného poriadku, a v takomto prípade vyhotoviť správu, v ktorej sa uvádza vytýkané správanie, a prípadne okolnosti, za akých k nemu došlo (pozri analogicky rozsudok z 19. marca 1998, Tzoanos/Komisia, T-74/96, EU:T:1998:58, bod 340).

43 V tejto súvislosti platí, že tak ako vyplýva z judikatúry, orgán poverený administratívnym vyšetrovaním disponuje pri vedení vyšetrovania širokou mierou voľnej úvahy (rozsudky z 11. júla 2013, Tzirani/Komisia, F-46/11, EU:F:2013:115, bod 124, a z 18. septembra 2014, CV/CESE, F-54/13, EU:F:2014:216, bod 43; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2012, Skareby/Komisia, F-42/10, EU:F:2012:64, bod 38).

44 Vzhľadom na to, že žalobkyňa nepreukázala, v čom by prítomnosť viacerých vyšetrovateľov v priebehu administratívneho vyšetrovania mala predstavovať porušenie jej práv, je teda potrebné toto druhé tvrdenie zamietnuť.

45 Čo sa týka tretieho tvrdenia založeného na neexistencii nestrannosti vyšetrovateľov, žalobkyňa okrem iného jednak uvádza, že jeden z dvoch vyšetrovateľov poverených „disciplinárnou“ časťou intervenoval pred začatím akéhokoľvek konania vo vzťahu k nej ako poradca jedného zo sťažovateľov. Tento vyšetrovateľ už teda nie je dostatočne nezávislý a nestranný na to, aby sa zúčastnil na administratívnom vyšetrovaní. Z toho vyplýva porušenie práv žalobkyne na obranu. Po druhé vyšetrovateľ poverený časťou „obťažovanie“ poskytol nesprávnu informáciu, keď v rámci vypočúvania jedného zo sťažovateľov tomuto tvrdil, že sa o predmetnom prípade práve dozvedel, pričom s ním však bolo konzultované už v čase žiadosti sťažovateľov o pomoc. Nikdy nemal prijať úlohu vyšetrovateľa vo veci obvinení z obťažovania, keďže jeho názory sú nevyhnutne ovplyvnené svedectvami zhromaždenými pri vyšetrovaní na základe článku 24 služobného poriadku.

46 Vo vzťahu k jednému z dvoch vyšetrovateľov poverených „disciplinárnou“ časťou Parlament tvrdí, že generálny tajomník už žalobkyni oznámil, že predmet daného stretnutia bol zameraný hlavne na podrobnosti týkajúce sa žiadosti o rodičovskú dovolenku, a že v čase, keď sa toto stretnutie uskutočnilo, člen GR PERS, ktorý sa s uvedeným sťažovateľom stretol, ešte nevedel, že bude vymenovaný za vyšetrovateľa. Okrem toho neboli oznámené žiadne informácie týkajúce sa prejednávanej veci. Pokiaľ ide o vyšetrovateľa povereného časťou „obťažovanie“, Parlament na pojednávaní vysvetlil, že tento vyšetrovateľ bol predsedom poradného výboru pre obťažovanie a jeho predchádzanie na pracovisku a že práve z tohto dôvodu mal vedomosť o prejednávanej veci, pričom z toho nie je nutné vyvodiť záver o konflikte záujmov v tejto súvislosti.

47 Pokiaľ ide o neexistenciu nestrannosti jedného z vyšetrovateľov v „disciplinárnej“ časti, z odpovede žalobkyne na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania vyplýva, že pri jej vypočúvaní 26. mája 2016 jeden zo sťažovateľov uviedol, že tohto vyšetrovateľa stretol v čase pred začatím administratívneho vyšetrovania týkajúceho sa žalobkyne. Podľa svedectva tohto sťažovateľa pricestoval uvedený sťažovateľ do Luxemburgu (Luxembursko) s cieľom informovať sa vo veci prípadného vyšetrovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF), ktoré by bolo začaté vo vzťahu k nemu, keďže kolegovia mu vysvetlili, že manžel žalobkyne ho na jej popud udal tomuto orgánu, a to vo veci údajných nezrovnalostí spojených s rodičovskou dovolenkou, „z dôvodu pomsty“, „pretože dotknutý kolega [údajne] sabotoval svoju prácu“.

48 Parlament nepopiera existenciu tohto stretnutia v čase pred začatím administratívneho vyšetrovania medzi jedným zo sťažovateľov a budúcim vyšetrovateľom, no tvrdí, že po prvé na tomto stretnutí nedošlo k oznámeniu žiadnych informácií týkajúcich sa predmetnej veci zo strany uvedeného vyšetrovateľa a po druhé, že člen GR PERS nemohol vedieť, že bude vymenovaný za vyšetrovateľa.

49 Čo sa týka prvého tvrdenia Parlamentu, podľa jeho odpovede, ktorú poskytol v nadväznosti na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, neexistuje žiaden nosič zachytávajúci obsah konverzácie medzi jedným zo sťažovateľov a členom GR PERS.

50 V každom prípade, pokiaľ ide o druhé tvrdenie Parlamentu, tak ako bolo pripomenuté vyššie, objektívna nestrannosť predpokladá, že inštitúcia ponúka dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností (pozri bod 38 vyššie).

51 V predmetnom prípade zo svedectva jedného zo sťažovateľov (pozri bod 47 vyššie) vyplýva, že člen GR PERS sa s týmto sťažovateľom stretol pred začatím vyšetrovania a že na tomto stretnutí daný sťažovateľ uvedenému členovi GR PERS, ktorý bol následne vymenovaný za vyšetrovateľa, podal správu o tom, že bol udaný na OLAF žalobkyňou, a presnejšie prostredníctvom jej manžela, „z dôvodu pomsty“, vo veci údajných nezrovnalostí.

52 Treba konštatovať, že takéto svedectvo môže vyvolať u žalobkyne oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o nestrannosť vyšetrovateľa, ktorý by mohol byť ovplyvnený osobitne zlomyseľným charakterom jej údajného správania sa, tak ako mu bola o ňom podaná správa.

53 Okrem toho treba poukázať na to, že žalobkyňa poukázala na tento nedostatok nestrannosti vo svojom krátkom vyjadrení odovzdanom Parlamentu pri svojom vypočúvaní zo 14. novembra 2016 (pozri bod 15 vyššie).

54 V tejto súvislosti treba uviesť, že nič nenaznačuje, že by pre Parlament bolo ťažké vybrať spomedzi svojich úradníkov osobu, ktorá by nemala žiadnu predchádzajúcu vedomosť o skutkových okolnostiach predmetného prípadu a ktorá by tak z pohľadu žalobkyne nevyvolávala žiadne oprávnené pochybnosti.

55 Je tak potrebné dospieť k záveru, že Parlament nemal vymenovať za vyšetrovateľa osobu, ktorá sa s jedným zo sťažovateľov stretla pred začatím vyšetrovania.

56 Takéto konštatovanie nemožno spochybniť informáciou, ktorú uviedol Parlament na pojednávaní a podľa ktorej v tejto veci nedošlo k začatiu vyšetrovania zo strany OLAF-u.

57 Pokiaľ ide o údajný nedostatok nestrannosti vyšetrovateľa v časti „obťažovanie“, z vysvetlení poskytnutých Parlamentom na pojednávaní vyplýva, že predtým, ako bola táto osoba vymenovaná za vyšetrovateľa v časti „obťažovanie“ v rámci administratívneho vyšetrovania založeného na článku 86 ods. 2 služobného poriadku, predsedala poradnému výboru pre obťažovanie a jeho predchádzanie na pracovisku, ktorý na základe žiadosti sťažovateľov o pomoc podľa článku 24 služobného poriadku rozhodol, že riadenie oddelenia, ktorého vedúcou bola žalobkyňa, sa zverí inej osobe.

58 So zreteľom na rozhodnutie poradného výboru pre obťažovanie a jeho predchádzanie na pracovisku tak treba konštatovať, že keď bola táto osoba vymenovaná za vyšetrovateľa v časti „obťažovanie“, mohla už mať na žalobkyňu negatívny názor. Táto skutočnosť je tiež spôsobilá spochybniť objektívnu nestrannosť vyšetrovateľov.

59 Je teda potrebné dospieť k záveru, že Parlament tak tým, že vymenoval za vyšetrovateľa v rámci administratívneho vyšetrovania člena GR PERS, ktorý sa už stretol s jedným zo sťažovateľov, ako aj tým, že za ďalšieho vyšetrovateľa vymenoval predsedu poradného výboru pre obťažovanie a jeho predchádzanie na pracovisku, ktorý rozhodol o preložení žalobkyne, Parlament neposkytol dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností, v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 38 vyššie.

60 V zmysle ustálenej judikatúry však platí, že na to, aby procesná vada mohla odôvodniť zrušenie aktu, je potrebné, aby v prípade neexistencie tejto vady mohlo konanie dospieť k odlišnému výsledku (pozri rozsudok zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia, T-270/16 P, neuverejnený, EU:T:2017:74, bod 74 a citovanú judikatúru).

61 V rámci tohto preskúmania bolo rozhodnuté, že treba zohľadniť všetky okolnosti veci, a najmä povahu výhrad a množstvo procesných vád, ku ktorým došlo, vo vzťahu k zárukám, ktoré zamestnanec mohol požívať (pozri rozsudok z 15. apríla 2015, Pipiliagkas/Komisia, F-96/13, EU:F:2015:29, bod 65 a citovanú judikatúru).

62 Disciplinárne konanie, stanovené v prílohe IX služobného poriadku, pritom upravuje dve osobitné fázy. Prvú fázu tvorí uskutočnenie administratívneho vyšetrovania (pozri bod 38 vyššie), začatého na základe rozhodnutia MO, ďalej nasleduje vyhotovenie vyšetrovacej správy, a po tom, čo bola dotknutá osoba vypočutá k skutočnostiam, ktoré sa jej vytýkajú, je táto fáza ukončená závermi vyvodenými z uvedenej správy. Druhú fázu tvorí disciplinárne konanie v pravom zmysle slova, ktoré začína MO na základe

tejto vyšetrovacej správy a ktoré spočíva buď v začatí disciplinárneho konania bez konzultácie s disciplinárnou komisiou, alebo v predložení veci uvedenej komisii na základe správy, ktorú vypracoval MO na základe záverov vyšetrovania a pripomienok, ktoré k nemu uviedla dotknutá osoba.

63 Z uvedeného vyplýva, že administratívne vyšetrovanie je podmienkou toho, aby MO mohol uplatniť svoju diskrečnú právomoc v súvislosti s následnými opatreniami, ktoré treba prijať, a že tieto následné opatrenia môžu *in fine* viesť k uloženiu disciplinárnej sankcie. Práve na základe tohto vyšetrovania a vypočutia dotknutého zamestnanca totiž MO posudzuje po prvé, či treba alebo netreba začať disciplinárne konanie, po druhé či má toto konanie prípadne spočívať v predložení veci disciplinárnej komisii a po tretie, pokiaľ MO začne konanie pred disciplinárnou komisiou, skutočnosti, ktoré sú uvedenej komisii predložené.

64 Vzhľadom na to, že právomoc MO nie je presne vymedzená, nemožno teda vylúčiť, že ak by administratívne vyšetrovanie bolo vedené starostlivo a nestranne, uvedené vyšetrovanie by mohlo priniesť iné počiatočné posúdenie skutkových okolností, a tak viesť k iným dôsledkom (rozsudok zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia, T-270/16 P, neuverejnený, EU:T:2017:74, bod 82).

65 So zreteľom na vyššie uvedené a bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie tvrdenia predložené žalobkyňou, sa návrhom žalobkyne na zrušenie rozhodnutia o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov musí vyhovieť.

66 V každom prípade však z dôvodov spojených s riadnym výkonom spravodlivosti Všeobecný súd považuje za potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod týkajúci sa nezrovnalostí pri práci disciplinárnej komisie a neexistencie vypočutia žalobkyne zo strany príslušného orgánu na účely práce disciplinárnej komisie.

O nezrovnalostiach pri práci disciplinárnej komisie a neexistencii vypočutia zo strany príslušného orgánu na účely tejto práce

67 Na podporu druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí jednak to, že práca disciplinárnej komisie nebola vedená regulárnym spôsobom, a jednak, že po ukončení tejto práce nebola vypočutá príslušným orgánom.

68 Po prvé, čo sa týka údajných nezrovnalostí pri práci disciplinárnej komisie, žalobkyňa v podstate jednak uvádza, že na jednom zo šiestich zasadnutí disciplinárnej komisie bol Parlament zastúpený dvomi členmi a že na konci tohto zasadnutia boli jej právny zástupca a ona vyzvaní na to, aby odišli z miestnosti po tom, čo bola vypočutá, zatiaľ čo obidvaja zástupcovia Parlamentu ostali počas porady s členmi disciplinárnej komisie. Z toho vyplýva porušenie článku 16 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku. Po druhé, pokiaľ ide o ďalšie zasadnutia, nie všetci členovia disciplinárnej komisie sa na nich zúčastnili, pričom sa však všetci zúčastnili na porade a prijatí stanoviska disciplinárnej komisie. Ide o porušenie práv na obranu, pričom Parlament nemôže tvrdiť, že ak by sa všetci členovia disciplinárnej komisie zúčastnili na všetkých zasadnutiach, stanovisko komisie by bolo rovnaké.

69 Parlament uvádza, že prítomnosť dvoch z jeho zástupcov na jednom zo zasadnutí disciplinárnej komisie sa vysvetľuje tým, že, tak ako na to bolo poukázané v rámci prvého žalobného dôvodu (pozri bod 41 vyššie), administratívne vyšetrovanie sa skladalo z dvoch častí, a to z „disciplinárnej“ časti a z časti „obťažovanie“. Intervencia rozličných vyšetrovateľov v týchto dvoch častiach je dôvodom na prítomnosť týchto dvoch úradníkov v disciplinárnej komisii. Skutočnosť, že členovia disciplinárnej komisie sa nezúčastnili na všetkých zasadnutiach, Parlament vysvetľuje tak, že vzhľadom na to, že sa disciplinárna komisia skladá z riadnych členov a náhradníkov, každý mohol platne rozhodovať a prijať stanovisko disciplinárnej komisie po skončení konzultačného a vyšetrovacieho konania.

70 Pokiaľ ide o skutočnosť, že na jednom zo šiestich zasadnutí disciplinárnej komisie bol Parlament zastúpený dvomi členmi, treba zdôrazniť, že hoci orgán poverený administratívnym vyšetrovaním disponuje pri vedení vyšetrovania širokou mierou voľnej úvahy (pozri bod 42 vyššie), pokiaľ ide o konanie pred disciplinárnou komisiou, toto je prísne regulované ustanoveniami uvedenými v prílohe IX služobného poriadku.

71 V článku 16 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku sa tak výslovne uvádza, že príslušná inštitúcia je zastúpená pred disciplinárnou komisiou úradníkom, ktorý je na tento účel splnomocnený MO a ktorý má práva zodpovedajúce právam príslušného úradníka.

72 V predmetnom prípade tak Parlament na jednom z týchto šiestich zasadnutí nemohol byť oprávnene zastúpený dvomi úradníkmi. Žalobkyňa, ktorej záujmy boli obhajované iba jedným zástupcom, sa tak totiž ocitla v situácii, ktorá bola zo samej podstaty veci znevýhodňujúca. Navyše zástupcovia Parlamentu nemali ostať v zasadacej miestnosti počas porady s členmi disciplinárnej komisie, zatiaľ čo žalobkyňa a jej právny zástupca boli vyzvaní odísť z uvedenej miestnosti. Je teda potrebné konštatovať, že sporné konanie má procesnú vadu aj v tomto smere.

73 Pokiaľ ide o skutočnosť, že nie všetci členovia disciplinárnej komisie sa zúčastnili na všetkých zasadnutiach, ale že boli niekedy nahradení náhradníkmi, stačí uviesť, že článok 5 prílohy IX služobného poriadku upravuje vymenovanie náhradníkov.

74 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že zo spisového materiálu vyplýva, že posledná porada disciplinárnej komisie sa uskutočnila na základe záznamov a prepisov všetkých vypočutých svedkov, t. j. štyroch svedkov navrhnutých sťažovateľmi a štyroch svedkov navrhnutých žalobkyňou.

75 Treba tak odmietnuť tvrdenie žalobkyne založené na tom, že nie všetci členovia disciplinárnej komisie sa zúčastnili na všetkých zasadnutiach.

76 Po druhé, čo sa týka údajného nevypočutia zo strany príslušného orgánu po vydaní stanoviska disciplinárnej komisie, žalobkyňa okrem iného tvrdí, že iba generálny tajomník Parlamentu je oprávnený vypočuť úradníka pred rozhodnutím o tom, že sa mu uloží disciplinárna sankcia. Takéto vypočutie sa pritom neuskutočnilo.

77 Parlament tvrdí, že v rozhodnutí predsedníctva Parlamentu z 13. januára 2014 sa stanovuje, že generálny tajomník je MO, ktorý je v zmysle článku 22 prílohy IX príslušným na vypočutie úradníka po vydaní stanoviska disciplinárnej komisie predtým, ako sa prijme disciplinárna sankcia, akou je preradenie do nižšej platovej triedy. Parlament vysvetľuje, že v predmetnom prípade bol tým, kto vypočul žalobkyňu v prítomnosti jej advokáta, generálny riaditeľ GR PERS, konajúci na základe splnomocnenia od generálneho tajomníka. Okrem toho boli žalobkyni poskytnuté dva mesiace na doplnenie zápisnice z tohto pojednávania, aby písomne uviedla svoje prípadné pripomienky. Napokon, aj keď k rozhovoru došlo za prítomnosti generálneho tajomníka namiesto generálneho riaditeľa GR PERS, zvolená sankcia by bola rovnaká, keďže generálny tajomník mal k dispozícii celý spis, to znamená závery z rozhovoru so žalobkyňou, s jej právnym zástupcom, a doplnenie ich pripomienok.

78 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor vždy potvrdzoval význam práva byť vypočutý a jeho veľmi široký rozsah v právnom poriadku Únie, keď konštatoval, že toto právo sa musí uplatňovať v každom konaní, ktoré môže viesť k prijatiu aktu spôsobujúceho ujmu (pozri rozsudok z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 85 a citovanú judikatúru).

79 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri rozsudok z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 87 a citovanú judikatúru).

80 Aby sa zaručila účinná ochrana dotknutej osoby, je účelom práva byť vypočutý predovšetkým to, aby táto osoba mohla opraviť chybu alebo uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (rozsudok z 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, bod 37).

81 Z práva byť vypočutý tiež vyplýva, že správny orgán venuje pri starostlivom a nestrannom preskúmaní všetkých relevantných skutočností v prejednávanom prípade a podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia náležitú pozornosť pripomienkam, ktoré predložila dotknutá osoba (pozri rozsudok z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 88 a citovanú judikatúru).

82 Právo byť vypočutý tak musí správnemu orgánu umožniť prešetriť vec tak, aby mohol prijať rozhodnutie s plnou znalosťou veci a riadne odôvodniť toto rozhodnutie tak, aby si dotknutá osoba prípadne mohla riadne uplatniť právo na opravný prostriedok (pozri analogicky rozsudok z 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, bod 59).

83 Napokon existencia porušenia práva byť vypočutý musí byť posúdená najmä v závislosti od právnych pravidiel upravujúcich danú oblasť (pozri rozsudok z 9. februára 2017, M., C-560/14, EU:C:2017:101, bod 33 a citovanú judikatúru).

84 V tejto súvislosti článok 22 ods. 1 prílohy IX služobného poriadku stanovuje, že MO prijme svoje rozhodnutie, a to zdôvodnené, po vypočutí dotknutého úradníka do dvoch mesiacov od prijatia stanoviska disciplinárnej komisie.

85 Ako uvádza samotný Parlament, v rozhodnutí jeho predsedníctva z 13. januára 2014 sa uvádza, že generálny tajomník je MO, ktorý je v zmysle článku 22 prílohy IX služobného poriadku príslušným na vypočutie úradníka po vydaní stanoviska disciplinárnej komisie predtým, ako sa prijme disciplinárna sankcia, akou je preradenie do nižšej platovej triedy („Tabuľka VI – Disciplinárne veci“ uvedeného rozhodnutia).

86 Súdny dvor pritom už rozhodol, že z dôvodu závažnosti sankcií, k akým môže viesť konanie uvedené v prílohe IX služobného poriadku, a vzhľadom na použité pojmy je vtedy platné a účinné ustanovenie, zodpovedajúce článku 22 prílohy IX služobného poriadku, ustanovením pozitívneho práva a že ho treba vykladať tak, že ukladá MO povinnosť, aby vypočutie úradníka uskutočnil on sám. Iba pri dodržaní tejto zásady a za podmienok zabezpečujúcich ochranu práv dotknutých osôb by MO z dôvodov súvisiacich s riadnym fungovaním služieb mohol úlohu vypočuť úradníka zveriť jednému alebo viacerým z jeho členov (rozsudok z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia, 35/67, EU:C:1968:39, s. 503 a 504).

87 Z tejto judikatúry vyplýva, že MO môže v takom prípade, akým je predmetný prípad, zveriť úlohu vypočuť dotknutú osobu iba jednému alebo viacerým z jeho vlastných členov, a to výlučne z dôvodov súvisiacich s riadnym fungovaním služieb. V predmetnom prípade to tak však zjavne nemôže byť, keďže MO nie je zložený z viacerých členov.

88 V každom prípade treba uviesť, že Parlament nikdy nepoukázal na existenciu dôvodov týkajúcich sa riadneho fungovania služby na účely odôvodnenia toho, že žalobkyňu nevypočul generálny tajomník, ale generálny riaditeľ GR PERS.

89 Je teda potrebné konštatovať, že rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov bolo prijaté bez toho, aby bola dodržaná podmienka stanovená v článku 22 ods. 1 prílohy IX služobného poriadku.

90 Tvrdenia predložené Parlamentom toto konštatovanie nemôžu spochybniť.

91 V tejto súvislosti Parlament po prvé tvrdí, že súd Únie v nedávnejších veciach súhlasil s tým, aby sa právo byť vypočutý považovalo za dodržané, pokiaľ bola dotknutej osobe poskytnutá možnosť vyjadriť svoj názor ústne alebo písomne pred vydaním rozhodnutia, ktoré mu spôsobuje ujmu.

92 Treba však konštatovať, že žiaden z rozsudkov, ktoré Parlament citoval vo svojich odpovediach zo 16. apríla 2019, sa netýkal disciplinárneho konania upraveného v prílohe IX služobného poriadku, t. j. konania, vo vzťahu ku ktorému Súdny dvor zdôraznil závažnosť sankcií, ku ktorým by mohlo viesť. Toto tvrdenie sa tak musí odmietnuť.

93 V každom prípade, aj za predpokladu, že by na to, aby právo žalobkyne byť vypočutý bolo dodržané, stačilo, aby žalobkyňa písomne predložila svoje pripomienky, z rozsudku z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia (35/67, EU:C:1968:39), vyplýva, že tieto pripomienky mali byť predložené MO, aby si tento orgán mohol urobiť svoj vlastný názor, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, predtým, ako prijme svoje rozhodnutie so znalosťou veci. V tejto súvislosti nemôže stačiť, aby generálny tajomník Parlamentu predtým, ako prijme svoje rozhodnutie, mohol mať k dispozícii zápisnicu z vypočutia žalobkyne alebo jej pripomienky, pokiaľ ide o stanovisko vydané disciplinárnou komisiou.

94 Po druhé Parlament tiež uvádza, že obsah znenia vtedy platného a účinného ustanovenia, to znamená článok 7 tretí odsek prílohy IX služobného poriadku, si vyžaduje reštriktívnejší výklad z dôvodu, že sa v ňom zmieňuje „[dotknutá osoba, ktorú vypočul MO]“. Aj toto tvrdenie však treba odmietnuť, keďže znenie článku 22 ods. 1 prílohy IX služobného poriadku neponecháva žiadnu možnosť menej reštriktívneho výkladu, pretože obsahuje zmienku, podľa ktorej „po vypočutí úradníka ustanovujúci orgán prijme rozhodnutie“.

95 Po tretie Parlament uvádza, že služobný poriadok, tak ako bol platný a účinný v čase veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia (35/67, EU:C:1968:39), neobsahoval také ustanovenie, akým je ustanovenie článku 4 prílohy IX služobného poriadku, ktoré výslovne umožňuje písomné vyjadrenie pripomienok zo strany dotknutého úradníka.

96 Podľa článku 4 prílohy IX služobného poriadku pritom dotknutý úradník môže byť požiadaný o to, aby sa vyjadril písomne, ak nemôže byť vypočutý „z objektívnych príčin“. V predmetnom prípade Parlament existenciu takýchto objektívnych príčin nenamietal. Toto tvrdenie tak treba odmietnuť.

97 Parlament vo svojich odpovediach zo 16. apríla 2019 poukazuje na rozsudky, ktorými súd Únie údajne pripustil predloženie písomných pripomienok. Treba však konštatovať, že žiadna z vecí, v ktorých boli vydané uvedené rozsudky, sa netýkala disciplinárneho konania upraveného prílohou IX služobného poriadku.

98 Po štvrté podľa Parlamentu, zatiaľ čo vec, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia (35/67, EU:C:1968:39), sa týkala odvolania úradníka z funkcie, vec týkajúca sa predmetného prípadu je o dosť menej závažná, keďže v nej ide len o preradenie do platovej triedy nižšej iba o jednu triedu, so zachovaním stupňa 3. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, má žalobkyňa údajne ešte stále možnosť byť povýšená na post riadiaceho pracovníka.

99 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že vec, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia (35/67, EU:C:1968:39), sa neobmedzuje na prípad sankcie spočívajúcej v odvolaní z funkcie, ale vo všeobecnosti sa týka akéhokoľvek disciplinárneho konania z dôvodu závažnosti dôsledkov, ktoré takéto konanie môže mať pre dotknutú osobu. Nedá sa pritom spochybniť, že preradenie do nižšej platovej triedy, a to z postu riadiaceho pracovníka v platovej triede AD 13 na post administrátora v platovej triede AD 12, je závažnou sankciou, pretože so sebou prináša stratu pozície riadiaceho pracovníka. Navyše sa dá predpokladať, že šance vrátiť sa na post riadiaceho pracovníka sú po strate takéhoto postu v dôsledku disciplinárneho konania osobitne mizivé. Aj toto tvrdenie sa tak musí odmietnuť.

100 Napokon po piate Parlament usudzuje, že okolnosti veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia (35/67, EU:C:1968:39), boli odlišné, vzhľadom na to, že v tejto veci sa pred prepustením zo zamestnania neuskutočnilo žiadne vypočutie, zatiaľ čo žalobkyňa v predmetnom prípade bola vypočutá na základe splnomocnenia, ktoré dal generálny tajomník Parlamentu generálnemu riaditeľovi GR PERS, ďalej mohla predložiť svoje písomné pripomienky, a napokon ju mohol sprevádzať a zastupovať jej advokát.

101 V tejto súvislosti treba konštatovať, že tvrdenie, ktoré Súdny dvor prijal vo svojom rozsudku z 11. júla 1968, Van Eick/Komisia (35/67, EU:C:1968:39), bolo založené na skutočnosti, že úloha, ktorú dal MO generálnemu riaditeľovi administratívy a ktorá spočívala vo vypočutí dotknutej osoby, bola v rozpore s ustanoveniami služobného poriadku, ktoré sa toho týkali. V tejto súvislosti z uvedeného rozsudku nijako nevyplýva, že by Súdny dvor zohľadnil okolnosť, na ktorú poukazuje Parlament. Toto tvrdenie je teda potrebné zamietnuť.

102 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je opodstatnené vyhovieť aj tomu žalobnému dôvodu žalobkyne, ktorý sa týka nevypočutia zo strany príslušného orgánu po skončení práce disciplinárnej komisie.

O rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o pomoc

103 Žalobkyňa uvádza, že pri jej vypočúvaní zo 14. novembra 2016 generálnym riaditeľom GR PERS formálne požiadala Parlament o pomoc z dôvodu konkrétnych a závažných vyhrážok voči jej osobe zo strany sťažovateľov. Nespochybňuje sa, že generálny riaditeľ GR PERS dvakrát intervenoval u právneho zástupcu žalobkyne z dôvodu vyhrážok zo strany určitých sťažovateľov voči nej. Rovnako sa nespochybňuje, že generálny riaditeľ GR PERS požiadal právneho zástupcu žalobkyne, aby u nej zaintervenoval, aby sa vzdala svojej účasti na dvoch verejných podujatiach, pri ktorých bolo jej meno uvedené v programe vystupujúcich. Svojím listom z 30. novembra 2016, v ktorom generálny riaditeľ GR PERS navrhol dočasné preloženie žalobkyne v jej záujme a na ten účel, aby sa zaručila jej ochrana, generálny riaditeľ GR PERS uznal, že závažnosť vyhrážok si vyžaduje prijatie ochranných opatrení v jej prospech. Napokon MO mal predtým, ako jej žiadosť o pomoc zamietol, povinnosť vypočuť žalobkyňu v súlade s článkom 41 Charty základných práv.

104 Parlament uvádza, že z judikatúry vyplýva, že MO nie je povinný poskytnúť pomoc úradníkovi, ktorý je vzhľadom na konkrétne a relevantné skutočnosti podozrivý z toho, že závažne porušil svoje pracovné povinnosti, a ktorý je z tohto dôvodu stíhateľný v rámci disciplinárneho konania. Okrem toho v predmetnom prípade MO zodpovedný za pomoc na základe článku 24 služobného poriadku prijal konkrétne opatrenia s cieľom chrániť žalobkyňu v rozličných situáciách, pričom jej odporučil vyhýbať sa akémukoľvek kontaktu s jej zamestnancami a pridelil ju dočasne na iné oddelenie.

105 Žalobkyňa v replike dodáva, že s týmto dočasným pridelením súhlasila iba z dôvodu závažných vyhrážok voči jej osobe zo strany určitých sťažovateľov. Existencia začatia disciplinárneho konania nemôže sama osebe odôvodniť to, aby sa sťažovatelia nepovažovali za vinných zo spáchania odsúdeniahodných skutkov voči nej.

106 Treba pripomenúť, že keď sa niekto na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku obráti na MO so žiadosťou o pomoc v zmysle článku 24 uvedeného služobného poriadku, musí tento orgán na základe povinnosti pomoci a v prípade, že ide o incident, ktorý je nezlučiteľný s poriadkom a pokojným výkonom služby, zasiahnuť so všetkou potrebnou energiou a odpovedať s takou rýchlosťou a starostlivosťou, aké si vyžadujú okolnosti konkrétneho prípadu, s cieľom zistiť skutkový stav a so znalosťou veci z neho vyvodiť primerané dôsledky. Na tento účel postačuje, aby úradník alebo zamestnanec, ktorý sa domáha ochrany od svojej inštitúcie, predložil aspoň neúplný dôkaz o existencii útokov, o ktorých tvrdí, že sú namierené proti nemu. V prípade, že existujú takéto skutočnosti, príslušnej inštitúcii prináleží, aby prijala vhodné opatrenia, najmä aby uskutočnila administratívne vyšetrovanie s cieľom zistiť skutkové okolnosti, ktoré sú predmetom žiadosti o pomoc, v spolupráci

s osobou, ktorá ju podala (rozsudky z 26. januára 1989, Koutchoumoff/Komisia, 224/87, EU:C:1989:38, body 15 a 16; z 12. júla 2011, Komisia/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, bod 84, a z 24. apríla 2017, HF/Parlament, T-570/16, EU:T:2017:283, bod 46).

107 Administratíva však nemôže mať povinnosť poskytnúť pomoc podozrivému úradníkovi, ktorý s ohľadom na konkrétne a relevantné skutočnosti závažne porušil svoje pracovné povinnosti a ktorý je z tohto dôvodu stíhateľný v rámci disciplinárneho konania, aj keby takéto porušenie povinností vzniklo v súvislosti s protiprávnym konaním tretích osôb (rozsudok z 23. novembra 2010, Wenig/Komisia, F-75/09, EU:F:2010:150, bod 49).

108 V prejednávanej veci tak generálny riaditeľ GR PERS svojím listom z 20. júla 2017 žalobkyni oznámil, že administratíva nie je povinná poskytnúť pomoc úradníkovi, ktorý je podozrivý z toho, že závažne porušil svoje pracovné povinnosti.

109 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že v čase podania žiadosti o pomoc zo strany žalobkyne už vo vzťahu k nej bolo začaté administratívne vyšetrovanie pre skutočnosti, ktoré by v prípade, že by sa preukázali, boli stíhateľné v rámci disciplinárneho konania. V každom prípade zo spisu vyplýva, že v priebehu vyššie uvedeného vyšetrovania vyšli na povrch presné a relevantné skutočnosti umožňujúce Parlamentu mať podozrenie o tom, že žalobkyňa závažne porušila svoje pracovné povinnosti, a usudzovať, že by mohla byť stíhateľná v rámci disciplinárneho konania.

110 Je preto potrebné dospieť k záveru, že Parlament postupoval správne, keď žiadosť žalobkyne o pomoc zamietol bez predchádzajúceho vypočutia.

111 Návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti žalobkyne o pomoc tak treba zamietnuť.

O trovách

112 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 134 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku však v prípade, že mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

113 V predmetnom prípade vzhľadom na to, že návrhu na zrušenie rozhodnutia o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov bolo vyhovené a návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti žalobkyne o pomoc bol zamietnutý, žalobkyňa a Parlament znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 27. februára 2017, ktorým bola UZ uložená disciplinárna sankcia spočívajúca v preradení z platovej triedy AD 13, stupeň 3, do platovej triedy AD 12, stupeň 3, s tým, že sa jej odoberajú všetky zásluhové body dosiahnuté na platovom stupni AD 13, sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **UZ a Parlament znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. septembra 2019.

Podpisy